

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 7. julija.

Nemci so si izbrali za svoje načelo, da narodnogospodarska politika nema ničesar opraviti s prijateljstvom držav. Po tem načelu je Nemčija kar začela narodnogospodarsko borbo zdaj s to, zdaj z ono državo, dasi je ž njo sicer bila v prijateljstvu. Posebno je pa Avstrija čutila večkrat posledice take nemške politike. Če tudi smo v zvezi z Nemčijo in baš zaradi Nemčije prenašamo velika bremena, vender sosedna država na vse načine ovira uvoz avstrijskih proizvodov. Na avstrijsko žito n. pr. se je naložila visoka carina.

Pa tudi po družih državah skuša Nemčija nam škodovati. Povsod naše izdelke spodrivajo Nemci na razne načine. Naša država je posebno v orijent mnogo izvažala in nadejali smo se, da se nam ondu odpro še nova trgovišča. Sedaj se pa že kaže, da bode baš ondu Nemčija skušala nas izpodrinuti popolnoma.

Nemci znali so Avstrijo zapeljati, da se je jela mešati v notranje zadeve balkanskih držav. S tem smo se močno zamerili nekaterim balkanskim narodnostim in s Srbijo in Rumunijo zamotali v narodnogospodarsko borbo, ki nam je že mnogo škodovala in nam še mnogo škodovati utegne. Dobitek od te narodnogospodarske borbe ima pa deloma zopet Nemčija in v bodoče utegne še večjega imeti.

Nemčija navadno zatrjuje, da je balkanske zadeve nič ne brigajo, da za njo neče zastaviti niti jednega grenadirja kostij. To je pa le zvijača. V resnici se Nemci neizmerno zanimajo za orijent, posebno v narodnogospodarskem oziru. Nemške trgovce in obrtnike nahajamo že v Turčiji, Bolgariji in Rumuniji, in Nemčija si neizmerno prizadeva, da bi si te kraje narodnogospodarski osvojila. Seveda imajo Nemci tu hud boj, kajti boriti se jim je ne le z Avstrijo, ampak tudi s Francijo in Anglijo.

Nedavno se je v Nemčiji zopet storil korak, ki bode jako škodoval naši trgovini v orijentu. Osnovala se bode direktna vožnja mej Hamburgom in orijentom. Od vsake nemške železniške postaje se bode lahko blago poslalo naravnost v orijent za nerazmerno voznino in to ne le v turška prista-

nišča, ampak tudi na razne turške in bolgarske železniške postaje, ker so se z upravo turških in bolgarskih železnic o tem že dogovorili. Dosedaj se je nemško blago v orijent vozilo skozi Avstrijo in so pri tem tudi naše železnice kaj zaslužile in tudi naravnost nemški izdelki z našimi v orijentu tekmovali neso mogli. Sedaj se pa nemški izdelki ne bodo več vozili po naših železnicah, katere torej zgube zaslužek. Avstrijski proizvodi pa z nemškimi več tekmovali ne bodo mogli, ker so Nemci postavili tako nizke tarife. Nemške železniške in plovstvene družbe so se o tem pogajale tako tajno, da mi nismo poprej nič izvedeli, ko so bila končana vsa pogajanja, katera je pa seveda na vso moč pospeševala tudi vlada sama.

Vedeti je pa treba, da ta nemški korak nasprotuje pogodbi, katero so avstrijske železniške družbe 1885 leta sklenile z nemškimi. Po omejenih pogodbah se namreč ne smejo skupljati železniški in plovstveni tarifi, kar se je tukaj zgodilo. Te pogodbe neso Nemci niti odpovedali, temveč so Avstrijem za hrbtom kovali nove pogodbe, ki rušijo prejšnjo. Že kurtoazija bi bila zahtevala, da se o teh pogajanjih obvesti železniške uprave avstrijske. Povsod drugod bi bili to storili, samo kulturnim Nemcem, katerim je sila več kakor pravica, se to ni potrebno zdelo.

Avstrijske železniške in plovstvene uprave in drugi interesovani krogi bodo pač protestovali, a ti protesti bodo le malo pomagali, tem manj, ker jih vlada ne bode zadostno podpirala. Pri nas v Avstriji se žalibog z ozirom na politično zvezo tudi v narodnogospodarskih vprašanjih preveč prijenjuje, kar ni prav, ker Nemčija proti nam tako brezozirno postopa.

Začel se bode hud boj mej avstrijsko in nemško trgovino v orijentu. Dolžnost naše vnanje uprave bode pa skrbeti, da ne izgubimo vseh ondašnjih trgovišč. To bode pa le mogoče, če se naša orijentska politika tako uravna, da si pridobimo naklonjenost balkanskih držav, da bodo nas podpirale. To je pa le mogoče, če se Avstrija ne bode mešala v notranje stvari balkanskih držav in ne bode nikakor ovirala njih naravnega razvoja.

Popustiti nam bode ono politiko, v katero nas je itak le Nemčija zamotala. Če Nemci povsod skušajo tako škodovati narodnogospodarskim koristim, pač ni več povoda, da bi se ravnali po migljeh iz Berolina.

Po volitvah.

Od Drave. [Izv. dop.]

Volitve kmetskih občin za deželni zbor štajerski bile so za Slovence povoljne. Priprave za volitve bile so brž, ko so se roki za volitve naznani, končane. Mirno in v slogi delalo se je povsodi in zatorej dosegel se je tako lep uspeh! In poraz dra. Šuca v Slovenjem gradci?!

To neprijetno prikazen spravi je na dan g. dr. Šuc sam. On je bil pri shodu zaupnih mož sam navzoč; takrat je že vedel, da volilci ne marajo zanj, poznal je uzroke, zakaj je izgubil simpatije v svojem volilnem okraji in koga si ljudstvo želi za poslanca. Če je privolil v to, da se proglasi kot kandidat, oziral se je samo na svojo osebo, preziral je želje volilcev ter je pokopal sam sebe. Drugikrat postopa naj tudi slovensko društvo previdneje, kadar se postavljajo kandidati, ker vedeti mora, da smo Slovenci že toliko godni, da ne volimo vsakterega za poslanca!

Govoriti pa nam je tudi o volitvi v mestni skupini Ptuj-Ormož-Središče-Ljutomer Rogatec.

Dozdaj je bil imenik volilcev tako sestavljen, da ni bilo misliti na zmago. Tudi takrat so volile ženske-posestnice, in sicer po pooblaščenih, vsaj v Ptuj. Storili se bodo potrebni koraki, da bode državno sodišče dognalo, kako naj se razumeva deželni volilni red za Štajersko.

Za imenovano skupino bil je „Zählkandidat“ dr. Jurtela in se je to naznanilo le jeden dan pred volitvijo jedino po „Südsteirische Post“. Gotovo je potrebno, da se slovenska stranka udeleži vsake volitve v tej skupini, da nasprotniki ne morejo svetu lagati, da so slovenstvo na Ptuj in v Ormoži že iztrebili. Treba pa je za vsako volitev priprav, posebno se mora naznaniti ime kandidata pravčasno, da volilci zvedo, da se imajo volitve udeležiti in za koga jim je glasovati. Kajti nam se do-

LISTEK.

Jutro velike važnosti.

Spisal N. Ježov; iz ruščine preložil V. Benkovič.

— Ah, moj Bog, ali še sedaj niste zakurili pod samovarom?

— V peči ni več žrjavice.

— Čakajte, da razpiham ogenj... Kaj bi ne bilo žrjavice?! Zada je je dovolj... Kata, daj sem grebljo!

— Vzemi si jo sam; jaz nekaj pripravljam!

— Mama, ali Aleksaša spi?

— Ne spi, se je že zbudil...

— Zbudil se je?! Kata, je li kopel pripravljena? Mamica, samovar je še popolnoma hladen. Fú— fú — fú! kje je lopatica? Moj Bog — deset je že ura!!

— Kaj upiješ? Rajši odidi... Brez tebe skopljemo Sašo.

— No, to mi boste pa vender dovolili. Brez mene bi ga sicer skopali, ali ne tako —

Dvakrat na teden, v četrtek in v nedeljo je pri Kolobkovih prav po nepotrebnem veliko dirjanje. Sosebno v nedeljo, ko je mladi soprog Ivan Semenovič Kolobkov doma. V peči se neprestano kuri,

samovar se stavi, pripravljajo se nečké srednje velikosti (ker nedostaje banje), v nečké poklada se podloga iz plenice in rjuha. Žena Kolobkova, plavolas Kata, naliva v nečké vode in Kolobkov pripravlja na drugi strani umivalnik z gobo in brisalko. Oba poskušata toploto vode z roko ter se neprestano pričkata:

— Hladna je še.

— Kaj pa misliš? Da se ti speče!

— Prosim te, Kato, kar zmrznil bo... le sem-le sezi... Nu, kaj?

— Gorko je!

— Mrzla, le prilij še kapljico...

— Ivan, prosim te, odidi!

— Nu, dovoli mi...

— V četrtek to vselej brez tebe opravimo, tiho in mirno...

— Tako, tako; v četrtek mene ni treba? — Saša je črn kot zamorec.

— Le čujte ga! Črn! On je vedno bel kot alabaster... Nuj torej in prilij samovarju vode. Takoj bode zavrelo...

— Takoj je dolijem. Mamica! Prinesite ga, prinesite! Voda vre!

— Nič še ne vre!

Konečno se odpro vrata male otroške sobe

(celo stanovanje Kolobkovih sestoji iz treh sob) in Kolobkova mati, Marija Vasiljevna, prinese z veliko opreznostjo prouzročitelja vsega zgodnjega drvenja — leto starega dečka Sašo s smešnim noskom, jasnimi očesci, tolstega in veselega.

— Ta — ta! kriči, moleč od sebe obe rokci — A ta, ta! V — v — ba!!

— Aj, veselje moje! Zdravstvujte, Aleksander Ivanovič! klanja se Kolobkov, nemogoč zatajiti radostne zadovoljnosti. — Kako ste izvolili spati, spoštovani gospod?

— Ta — ta!

— Črviček! Golobček! Paglavček! ogovarja ga tudi razveseljena Kata. — Ah, ti zlati srček moj! In ti praviš, da je zamorec?! Mama, vi ste ga čuli?

— Jaz sem drugače mislil, izgovarja se Kolobkov, — a bil je umazan... nesnaga delala je iz njega dimnikarja.

Marija Vasiljevna seže z roko v vodo.

— Gorka je — ni li res? vpraša Marija Vasiljevna. — Dobro bi bilo še male mrzlo vode priliti, mislim.

— Saj sem pravila, saj sem pravila! krega se Kata samozavestno ter priliva vode.

Sedaj preidejo h glavni stvari: z belega, gla-

zdeva, da Središčani neso hoteli discipline rušiti, ampak da so ime našega kandidata prepozno zvedeli. Sicer pa moramo izjaviti, da je bila takrat dolžnost Središčanov, izbrati „zählikandidata“ za celo skupino, ker se je kandidat iz njih sredine odpovedal kandidaturi, in ker je ta kandidat že na shodu v Ormoži moral vedeti, je li hoče in more biti kandidat ali ne.

Če pa tega neso storili in so priprave za volitev zavlekli, bila je tem bolje njih narodna dolžnost, iti na volišče in oddati vse glasove za „zählikandidata“, ker bi bil ta dobil po takem nad dve sto glasov in bi Nemci zaradi izvolitve dra. Kokoschiniega menj upili!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. julija.

Deželnozborske volitve

v kmetskih občinah na Solnograškem neso bile prav po želji Lienbacherjevi. Postavil je bil ta mož tri svoje kandidate, od katerih je pa le jeden voljen. Zmerni konservativci pa izida volitev tudi neso posebno veseli, ker je pal jeden njih najuplívnejših mož, deželni glavar grof Karol Chorinsky. Lienbacherjeve agitacije neso torej ostale brez vsega uspeha. Volilni boj je bil hud. Duhovščina je napela vse sile, da pripomore zmernim konservativcem do zmage.

Volitev Praških mestnih zastopnikov v deželni šolski svet

se je odložila, kakor smo že bili povedali. Predvčeraj so pa mestni odborniki imeli zavezno posvetovanje in sklenili, da bodo v deželni šolski svet volili Čeha dr. Sraba in pa Nemca državnega poslanca dr. Heinricha, hkratu bodo pa izrekli protest proti zakonu, ki mestni zastop sili voliti Nemca. Ta sklep mestnega zbora Nemcem in vladi pač ne bode po godu, ker dr. Heinrich pri nemški stranki nikakor ni posebno priljubljen. Župan Scholz je izjavil, da v seji mestnega odbora, v kateri bode volitev zastopnikov za deželni šolski svet, ne bode predsedoval, ker je glasoval v deželnem zboru za zakon, proti kateremu misli protestovati mestni zbor.

Vnanje države.

Bolgarska nota.

Veliki vezir je že glede bolgarske note povprašal veleposlanike za svet. Pokazalo se je, da nobena velevlad ni vedela, da misli Bolgarija poslati Turčiji tako noto. Veleposlaniki velikemu vezirju neso dali nobenega sveta, le ruski veleposlanik je ugovarjal, da bi se priznal bolgarski knez. — Da bi se pa Bolgarom dovolile take koncesije v Makedoniji, temu nasprotujeta Srbija in Grška. Poslednja sicer v tej zadevi Turčiji ni nobene note izročila, toda grški in srbski poslanik sta se ustno izrekla proti velikemu vezirju, da se Bolgarom v Makedoniji ne smejo dovoliti nikakšne koncesije v cerkvenem oziru.

Makedonija.

Srbski poslanik v Carigradu je poprosil Porto, da z energičnimi naredbami zboljša stanje srbskega prebivalstva v Starej Srbiji in Makedoniji. Ta korak srbskega poslanika bode pa gotovo vzbudil nevoljo v Sofiji, kjer vedno trdijo, da v Makedoniji ni nobenega Srba, in se torej Srbija za Makedonijo nema nič brigati. Sicer bode pa prošnja srbskega poslanika ravno toliko koristila Makedoncem, kakor

znana bolgarska nota. Turki na vse to ne bodo ničesar ukrenili.

Ustaja na Kreti.

Po poročilih iz Carigrada je 400 Krečanov, ki nečejo plačati desetine, pobegnilo v gore, kjer se jim je pridružilo več ustajnikov, ki so prišli iz Grške. Uporniki so baje začeli ropati po turških selih. Vlada je proti njim poslala žandarmerijskega polkovnika Hasana beja s 102 žandarmi in batalijon redne vojske. Hasanu dala je vlada neomejena pooblastila. V turške prestolnici se nadejajo, da bode energičen polkovnik kmalu ukrotil ustajnike.

Belgijsko ministerstvo

je definitivno opustilo misel, da bi se v Belgiji uvela občna vojaška dolžnost, spoznavši, da zanjo ne dobi večine v zbornici. Konservativa večina se je namreč za vso moč protivila občni vojaški dolžnosti.

Novo španjsko ministerstvo

je tako le sestavljeno: Canovas, predsedstvo; vojvoda Tetuvan, vnanje zadeve; Cosgayon finance; Silvela, notranje zadeve; Villaverd, pravosodje; Isasa, trgovino; Azcarago, vojsko; Beranger, pomorstvo; Fabre kolonije. V soboto je novo ministerstvo priseglo in začelo poslovanje.

Domače stvari.

— (Umrl) je včeraj hišni posestnik in gostilničar v Vodnikovih ulicah g. Gašper Jemec, nad 70 let star. Pokojnik bil je vedno odločen narodnjak in pri volitvah tudi v najhujši dobi vedno v naših vrstah. Bil je tudi jako dobrotljiv in sploh spoštovan mož. Blag mu spomin.

— (Iz Istre) se nam piše: Pri zadnjih volitvah 1887. l. zmagali so Hrvati v Pazinu samo v drugem in tretjem razredu. Italijani pa so bili zmagali v prvem razredu, a se neso sej udeleževali. Pazin je torej še le zdaj popolnoma v slovanskih rokah. Italijani so pobiti, propalo je središče političkega gibanja v Istri, propal sedež političkega društva italijanskega.

— (Češka akademija) je v četrtek imela sejo in imenovala sledeče člane: V prvem oddelku: dr. Josipa Durdika, prof. dr. Antona Gindely-a, ministerskega svetnika Hermenegilda Jirečka, prof. Jurija Pražaka, prof. dr. Frana Laurina, prof. dr. Jaromira Čelakovskega. — V drugem oddelku: prof. Bohumila Eiselta, prof. Vladimira Tomso, prof. Eduvarda Alberta, prof. dr. Avgusta Seydlerja, prof. A. Solina, prof. dr. Otokarja Feistmantla. — V tretjem oddelku: gimnazijskega ravnatelja Karla Tieftrunka, prof. Antona Truhlaša, prof. Hattalo, sodnijskega nadsvetnika Antona Rybicko, prof. Frana Kotta. — V četrtem oddelku: pisatelje Svatopluka Čeha, Alojzija Jiraškega in dr. Frana Jeřabka, arhitekta Josipa Mokrega, prof. Julija Maraka in skladatelja Karla Bendla.

— (Konec šolskega leta) bode na Ljubljanski gimnaziji v soboto dne 12. t. m. Ustna matura prične se v soboto.

— (Konec šolskega leta na mestnih ljudskih šolah v Ljubljani.) C. kr. mestni šolski svet je odredil, da je tekoče šolsko leto na vseh mestnih ljudskih šolah v Ljubljani skleniti v torek 15. dan julija t. l.

— (Na glasbeni šoli) „Glasbene Matice“ vršili se bodo javni izpiti dne 8., 9. in 10.

julija t. l. ob 1/2 6. uri zvečer, h katerim se vsi društveni člani uljudno vabijo. Odbor.

— (Slavnost uzidanja spominske plošče) škofu Ravnikarju na Vačah obeta biti jako krasna. Včeraj bila sta na mestu odposlanca „Pisateljskega društva“ gospoda doktor Josip Vošnjak in profesor Simon Rutar ter ukrenila vse potrebno. Vačani marljivo lišpajo trg in hiša v kateri se je porodil veliki dobrotnik Slovencev je že tudi lepo popravljena. Plošča došla je včeraj.

— (Včerajšnja pevska veselica) imela bi biti na lepem čitalniškem vrtu. A slabo, deloma celo viharno vreme primoralo je občinstvo, zadovoljiti se s steklenim salonom in ostalimi, za take prilike vedno pretesnimi prostori, v katerih je bila včeraj prava tropična vročina. Vspored bil je obširen in zanimiv. Poleg mnogih točk, ki jih je z znano preciznostjo izvajala vojaška godba, peli so se pod vodstvom g. Fr. Gerbiča zbori: Nedvedova „Pevčeva molitev“, Tovačovskega „Žene mrak se“, dr. B. Ipavca „Brezi jadra“ in Bazinov „Križari na moru“. Zbori peli so se krepko, z velikim efektom in vzbudili so splošno priznanje. Naposled bila je neizogibna loterija, katera pa je, kakor se nam in menda še marsikomu družemu dozdeva, prepogosto na programu. Obžalovati je, da je neugodno vreme pokvarilo veselico. Da je vreme bilo drugačno, imeli bi bili na vrtu krasen večer, vrt bil bi poln občinstva, katero tako rado kaže svoje simpatije pevcem čitalniškim. — Glede včerajšnje veselice smo naprošeni izjaviti, da je g. Josip Nollu že sredo zvečer naznanil na dotičnem mestu, da ne bode mogel sodelovati, kakor smo sicer mi tudi omenili že v četrtek in je bilo tudi razvidno iz velicnih plakatov prijavljenih v četrtek. Odpoved torej ni prišla „im letzten Momente“. Toliko v razjasnilo.

— (Kresov) na čast sv. Cirilu in Metodu zakurilo se je po Koroškem jako mnogo. Po gorah okolu Celovca bilo jih je videti okolu trideset in iz Beljaka se nam poroča, da so jih tam našli nad šestdeset. Največ in jako lepih bilo jih je v Rožni dolini, na Japi, Kočni itd. Na raznih krajih čulo se je tudi streljanje z možnarji. Slava slovanskima blagovestnikoma sv. Cirilu in Metodu! Slava zavednim koroškimi Slovincem!

— (Od Zile) dne 4. t. m. opolunoči: Vsa slovenska Koroška odseva v svitu nebrojnih veličastnih kresov na čast in slavo sv. apostoloma Cirilu in Metodu. Karavanke, Rožna, Zilska in Kanalska dolina častno zastopane. Skalnati Dobrač — nocoj z žarnim vencem po vrhovih — kliče železnemu sosedu proti severu: — dõtlet, in niti koraka več proti jugu! — Sv. brata Ciril in Metod, varujta nas!

— (Zveza kranjskih prostovoljnih gasilnih društev) imela bode dne 20. t. m. v Ljubljani v mestni dvorani občni zbor. Na dnevnem redu je poročilo o delovanji odbora, blagajniško poročilo in poročilo pregledni kov. Kako bi se pokrili doslej narasli denarni stroški, dalje posamični predlogi in določitev, kje bode prihodnji

vatega Saše odpenjajo podvrtnik, slekajo rožasto volneno jopico in platneno srajčico. Obe, mamica in babica, neseta ga k nečkam, ki stoje na dveh stoléh ter položita dečka v toplo vodo.

— Ne boj se, ne boj! Tuk — tuk — tuk! kliče mu Ivan Semenovič ter pridno drgne gobo z milom. — Brez strahu! Uči se plavati!

Saša pa se je, kakor kaže, že navadil vode, ker je že od prirode utrjen. Z rokama prične ploskati po nečkah na obeh straneh, škropi ter kriči, da kar skozi ušesa leti: „Ta — ta!“ To ni jok, marveč zadovoljnost. Rad se dá od mame umivati zadaj, utirati z milasto gobo pod pazuho ter se v obče prav pametno vede. Babica mu umiva nožici (drugo za drugo, obeh zajedna ne more), in oče iztiska iz velike gobe cele vodovode na Saše okrogli trebušček. Od kraja gre vse lepo. Kar najedenkrat nastane brup, Saša ujame v vodi neko cunjico, bržkone košček njegove blazinice — in že jo ima v ustih.

— Je, je! vsikrikne Kolobkov, opazivši sinovo početje. Vzemite mu to!

— Kaj? Kdo?

— Cunjo ima v ustih!

Kata prime za cunjico ter jo hoče izvleči Saši iz ust. A ta krepko stiska z malimi zobci ter ne izpusti. Ko pa vidi, da se zaman upira, namah po-

stane svojeglav, preobrača se kot pekoče se jabolko ter poredno kriči; njegovo upitje razlega se v celem stanovanji.

— A — la — la — a — a!

— Saša! Malček! Golobček! sipljejo se nanj tolažilne besede. — Tiho bodi, ne plakaj! Tra — la — la, tra — la — la!

— Pik — pik! Pok — pok! dleska s prsti Ivan Semenovič: — Poglej, ogenj je v peči! Ogenjček! Mav — mav!

Pri tem stiska gobo nad Sašo ter ga gladi po zadnji plati. A vse to ni, da bi Saši nadomestilo vzeto cunjico; a všeč mu je ogenj, ki mu je znan pod imenom „ogjenjček“. Sploh ima Saša za mnoge reči lastna svoja imena. Ura je tik — tik, kaša — tlá, žoga — kroglja itd. V peč gleda ter sledi z očmi iskram. In v tem mu že oče umiva glavo. Saši se glavica polagoma pokriva s šumečo peno in utiranje glave mu je prijetno. Z rokama ploska po vodi, pronikavo kriči: „Ta — ta“ ter — pozabi cunjico.

— Pazi, Ivan! opominja mati Kolobkova.

— Pazi, da mu milo ne pride v oči! ponavlja Kata.

— E, le mene ne učita, za Boga, jezi se Ivan Semenovič. Ali to prvič delam?

— Kdo pa mu je minolo nedeljo mila namazal v usta?

— Kdo mu je mila namazal v usta?

— Dà!

— Saj si mu vender umival glavico ter ga uprasnil na nos.

— Roka mi je izpodrsnila. Mislim, da je mama takrat zadela v mé...

— Nikar se ne laži!

— Ne izgovarjaj se! Nihče se ni zadel v té; kratko in malo — neroden si. Kakor si na plesu neroden, tako tudi tu...

— Dà; a pazi vender... glej, milasto vodo ima že na nosu.

— Nikjer nima nič. Dajte vode sém. Kata, hitro.

— Saj jo že nesem... tu je!

Rezek vsikrik Saše jim naznani, da je dečku milo prišlo v oči.

— Pojdi proč od neček! zakliče Kata nad možem. — Poč pojdi!

— Le pusti, sam ga bom...

— Ven pojdi!

Marija Vasiljevna prime sina za roko ter ga potegne od neček.

— Pogrej mleko, pravi, umijeva ga brez tebe. Nevoljen in nezadovoljen odstopi Ivan Seme-

občni zbor „Zaveze prostovoljnih gasilnih društev kranjskih“.

— (Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo) ima dne 13. t. m. svoj občni zbor v mestni dvorani. Na dnevnem redu je poročilo blagajnikov gasilnega in temu pridruženega podporno-bolnišnega društva, obljuba prostovoljnih gasilcev in volitev raznih poveljnikov, med njimi stotnika potem pa nasveti posamičnih udov.

— (C. kr. obrtnih strokovnih šol šolska razstava) otvorila se je včeraj, in ostane odprta do vstetega 10. t. m. Redutna dvorana je vsa polna razstavljenih predmetov, ki se odlikujejo po množini, raznovrstnosti, finem in ukusnem delu. Obiskovalci se kar čudijo krasnim proizvodom in vodstvu, kakor tudi vsem učnim močem sme se odkritosrčno čestitati na sijajnem uspehu. Naj nihče ne zamudi ogledati si to prelepo razstavo, ki živo priča, koliko nadarjenosti je v naši mladini, in kako lepi uspehi se dosežajo, ako se naravni darovi sistematično vzgajajo. Obširnejši opis razstave priobčili bomo v jedni prihodnjih števil.

— (24. občni zbor I. Ljubljanskega bolnišnega podpornega društva) vršil se je včeraj v navzočnosti nad 30 članov. Predsedoval je načelnik g. dr. Keesbacher, kateri je zborovalce pozdravil, na kar je glavni blagajnik mestni odbornik g. Klein poročal sledeče: Gospodarjenje v preteklem letu se more imenovati primeroma ugodno, dohodki znašajo 2833 gld. 23 kr. mimo 1332 gld. v lanskem letu in so torej zdatno višji, nasprotno so tudi primerno narastli troški proti lanskemu letu, vendar preostaje v blagajni 148 gld. 96 kr., mej tem ko lanskega leta ni preostalo nič. Tudi društveno imetje se je pomnožilo za 109 gld. in je znašalo koncem leta 4918 gld. 02 kr. Ta ugodni uspeh se je dosegel deloma vsled kurzega dobička, deloma vsled čistega dobička tombole, katero je priredilo ravnateljstvo. Podpore znašale so v preteklem letu 561 gld. 90 kr. mimo 1027 goldinarjev 10 kr., zmanjšali so se pa tudi bistveno dohodki, prihajajoči iz doneskov članov. Vzrok, da se je številka podpornih doneskov zmanjšala, je posebno ta, da so nekateri člani umrli, ki so že več let uživali podpore za onemogle. Ravnateljstvo spolnuje tudi letos prijetno in častno dolžnost, zahvaljujoč se srčno in iskreno slavni kranjski hranilnici, katera je poklonila tudi letos blagodušno društvu 200 gld. Ravno tako čuti se prijetno za vezano, zahvaliti se vsem onim gospodom, kateri so pripomogli k uspehu tombole, posebno gospodoma Francetu Dreniku in Karolu Karingerju, dalje gospodom Kleinu in Kovaču za tiskovine, in gospodom lekarjem, ker so oddajali društvenikom zdravila za znižane cene. Žalibog je zadela društvo v preteklem letu težka izguba, umrl je namreč gospod Miha Pakič 15. avgusta 1889. l. ki je leta in leta opravljal posel glavnega blagajnika, požrtvovalno in zanesljivo, z občudovanja vredno neumornostjo in nesebičnostjo in ki se je še na smrtni postelji domislil društva in mu volil 100 gld. Pogreba so se udeležili društveniki in sploh vsi krogi prebivalstva, vidni dokaz spoštovanja in hvaležnosti, katero si je pridobil nepozab-

novič k mizi, vzame vrč z mlekom ter je naliže v steklenico, na koje vratu je nasajeno sesalo. Pri tem neprestano opazuje ženo, postavi steklenico v gorko vodo ter godrnja:

— Jaz imam mleko pripravljeno, a vedve z vajinim umivanjem niti do zajutreka ne bosta gotovi!

— Saj sva že gotovi! odgovori Kata veselo. Sedaj ga še posušiva...

Sašo vzemeta iz nečak, otirata ga z brisalko ter ga vznak položita v plenice. Tam babica nekaj tajnega počenja z njim: siplje mu namreč pod pazduho in koleno žoltega praška. Prašek je mehek in droben, a Saša nezadovoljen s tem, žalostno kriči.

— A — t — ta! A va — pa — ta!

Kata natanko umeje to narečje.

— Mleka bi že rad! Ivan, kje je mleko?

Kolobkov pokusi iz steklenice ter pokima.

— Zdi se mi da je hladno... mrmra sam pri sebi. Malo se je ogrelo.

— Pa si se še bahal, da si gotov. Medve ga imava že v srajčici. Osramotili smo ga, ata, Saša, grozno osramotili!

— Res je, osramotili... Ali je posteljica postлана?

— Misliš li, da ni? Poslednjič je mleko segrelo. Sašo položé v košek, ki mu je posteljica ter

ljivi ranjki za svoje odlično delovanje v službi javnosti in človekoljubja. Hvaležni spominu mu je zagotovljen vsikdar. Izročujoč letno poročilo, prosi ravnateljstvo društvenike in vse prijatelje pravega človekoljubja, da podpirajo človekoljubne namene tako dobrodojnega društva, da zamore tudi za naprej reševati svojo nalogo in pomagati bolnim in onemoglim društvenikom ob času sile in stiske. Poročilo se zahvalno odobri. Gospod Eberl izreče vodstvu za izvrstno poslovanje zahvalo. Zbor pritrdi. Gospod Widmajer predlaga, naj bi se poslovanje odbora uredilo tako, da bi ne bilo pet blagajnikov, ampak samo jeden. Vodja obljubi, da se bode ta nasvet uvažal in bode odbor v prihodnjem občnem zboru o tem poročal. Overovateljema računov izvolita se gg.: Ludovik Widmajer in Alojzij Eberl. Vodjo društva izvoli se dr. Keesbacher, podvodjo gospod solastnik tiskarne: Ivan Kovač, glavnim blagajnikom: g. mestni odbornik Anton Klein, preglednikom g. Ivan Borovsky, zapisnikarjem g. dr. Schaffer. Gospod dr. Keesbacher izreka zahvalo za izvolitev, zahvaljuje se pa še posebno g. Klein-u, kateri je prevzel posel glavnega blagajnika in ta posel res izvrstno vodil. Gospod Kovač prevzel je mesto podvodje, ter izjavil, da se bode vsekar trudil delovati na korist tako blagodejnega društva. S tem bil je zbor končan.

— (Kamniška železnica.) Delo za to, od vseh že tako zaželjeno progo gre urno izpod rok, in je upanje, da se bode mogla odpreti v nameravanem obroku do Vseh svetih. V prvi vrsti je to odvisno od tega, da se ugodno reši ugovor, ki so ga uložili nekateri posestniki v občini Črnuški, ter da se zgradba dotične $1\frac{1}{2}$ kilometer dolge črte dovoli še ta mesec. Gosp. baron Oskar Lazzarini preselil se je v Kamnik, kjer je glavni stavbinski urad. Še ta teden začelo se bode delo od Ljubljanskega kolodvora naprej. Pri Domžalah dela tudi jedna kompanija c. in kr. železniškega polka pod vodstvom stotnika Kalivode. Kolodvori v Terzinu, Domžalah in Jaršah so že do malega dogotovljeni in se že tudi dela v Kamniku, kjer se je delo zakasnilo zaradi znanega prepira. Če se torej, kakor gori rečeno, ne zavleče dovoljenje za zgradbo omenjene črte, vozili se bomo že to jesen v prijazni Kamnik po novi železnici.

— (Samomor.) Ustrelil se je danes zjutraj ob $\frac{1}{2}$ 7. uri v hotelu „Pri slonu“ Fran Harak, posestnik tovarne v Domžalah. Z revolverjem ustrelil se je dvakrat v želodec in bil takoj mrtev. Prenesli so ga v mrtvašnico pri sv. Krištofu. Samomorilec bil je še le 22 let star, a je s potratnim življenjem napravil lepo premoženje in tudi tovarno v Domžalah in napovedal je že konkurz. Odvetnik njegov skušal je poravnavo z upniki, a ni šlo. Harak bil je še včeraj v g. Wenzla gostilni v Domžalah in tudi na kegljišču, od koder pa je izginil, ne da bi se bil priporočil. Našli so pri njem 28 gld. denarja, pisma pa nobenega, zakaj se je usmrtil.

— (Iz Celovca) se nam piše: Preteklo sredo dné 2. julija vršil se je v pivovarni „zur Glocke“ v kolodvorskih ulicah mej častniki tukajšnjega pešpolka in civilisti grozen in škandalozen

ga napajajo s toplim mlekom. V čepici, bel in tolst, podoben je deklici.

A oče vidi na Saši izrazovito moško, razumno lice. Ta hip prične Saša sladko dremati, izpivši svojo pijačo do poslednje kapljice.

— Zaspal bo, zaspal! šepete Kata. — Sedaj pridejo že kmalu Gorjelovi na mlince. Izlij vodó, Ivan!

— Vem, vem, ni nič treb velevati... gode Ivan, še vedno nevoljen.

Marija Vasiljevna je že v kuhinji ter pripravlja mlince, Kata pobira plenice, gobo milo, pometa tla ter briše mokra stola.

Ivan Semenovič oprezno zlije kopalico v velik čeber ter ga z nečkami odnese v kuhinjo. V kratkem času so vse tri sobe pospravljene, in dasi tudi so dosti preproste, zdé se vendar gospodarjem prekrasne. Saj drugače ni mogoče: mož in žena sta mlada, imata se rada, vsak čas bodo jedli mlince in lososa (Kolobkov zapravi ob nedeljah cele tri rublje!), in Gorjelovi pridejo v pohode, jako dobri znanci; iz kuhinje se širi prijetna vonjava, zunaj sijé solnce, poleg zsega tega pa tu v košarici smehljaje se dremlje mali, beli angelček...

V istini krasno jutro!

pretep. Tepež nastal je zaradi neke malenkostne stvari iz same prenapetosti posamičnikov, v prvi vrsti nekega nadporočnika, ter je imel hude posledice. Častniki so v svoji nepremišljenosti potegnili sablje ter prizadejali jednemú c. kr. uradniku sedem ran, drugemu pa desno roko zelo razbili. Manj ranjenih je še več drugih. Povodom vojaškega koncerta bil je vrt napolnjen z občinstvom; — tepež pričel se je po izzivanji častnikov že ob 10. uri in še do popolunoči ni bilo mogoče ukrotiti razdraženih živcev navzočnih gostov. Po 11. uri pridrvili so pa še vojaki z nataknenimi bajoneti pred vrt, in sedaj bi bil nastal grozen ropot, da ni bil previdni in energični civilni komisar o pravem času posegel vmes ter odvrnil vojake od vstopa v vrt. Ker so se tega tepeža udeleževale le osebe, ki se prištevajo nemški inteligenciji, čuditi se nam ne bode, ako bodo tukajšnji in vnanji nemški častniki o tem nečastnem in sramotnem pretepu molčali. Če bi se bilo pa le deloma kaj jednacega pripetilo mej Slovenci, recimo v Ljubljani, nastal bi po vsem nemškem Izraelu grozen vrišč, in zabavljanja na Slovence sploh bi ne bilo ni konca ni kraja. Pa kaj hočemo; udrihanje po nas Slovencih postalo je že tako navadno, da bi naši hudomušni Nemci brez tega niti živeti ne mogli. Pri tej priliki pa jim tudi mi lahko svetujemo, da naj raje pometajo pred svojimi duri!

— (O novem tarifu) na državnih železnicah smo že prijavili najvažnejše stvari našim čitateljem. Vsakdo si, vedóč daljavo, lahko sam izračuni dotično ceno, ako vé, da se vrsté pojasi tako le: Od 1—10; 11—20; 21—30; 31—40; 41—50; 51—65; 66—80; 81—100; 101—125; 126—150; 151—175; 176—200; od 200 naprej pa po 50 kilometrov. Cena je pa vedno toliko krajcarjev, kakor je najvišja številka dotičnega pojasa, torej 10, 20, 30, 40, 50, 65, 80 kr. itd., vedno računajoč za III. razred in velja za vse postaje, ležeče v istem pojasu, ki se računi lahko od vsake postaje. Danes pristavljamo še nekaj o znižanih voznjah. Otroci pod 2 letoma so voznine prosti, ako jih spremlja odrasla oseba, če je pa več tacih otrok, kakor dva, mora se za ostale plačati polovico vozne cene. Za polovico vozne cene se vozijo otroci od 2—10 let, dalje šolarji in šolarice javnih šol, če hodijo v šolo, na podlagi legitimacij, veljavnih za jedno šolsko leto, ki se dobivajo na železniških postajah in morajo biti podpisane od šolskega vodstva in od železniškega ravnateljstva. Veljavo ima tako znižanje samo za daljave do 50 kilometrov. Na jednake daljave se dajo znižanja za polovico tudi delavcem in delavkam, ako se izkažejo z legitimacijo od delodajalca, katera mora biti od občinskega predstojništva potrjena. Take legitimacije veljajo jeden mesec, in se dotičnik izvzemši nedelje sme voziti vsak dan od stanovališča svojega do mesta, kjer ima delo. Ako se vozi najmanj 10 delavcev skup, velja polovično znižanje do 300 kilometrov. Če jih je manj, plačajo za 10 oseb pol voznine.

j — (Utonila) je v soboto v Dragi, v graščinskem (Auerspergovem) ribniku 18letna hči darcarja Hrovata z Iga. Kopali sta se z mlajšo sestro v ribniku, kar zaslišita bližajoče se vozniče. Iz sramožljivosti skrijeta se v grmovje, kar se ruša od trga, in starejša sestra pade v vodo, kjer je utonila. Mlajša sestra skočila jej je sicer na pomoč v vodo, a bi bila sama utonila, da je neso rešili graščinski hlapci, ki so slišali klic na pomoč.

— (Gad pičil) je pred dvema dnevoma 11letno hčerko posestnika Matevža Steblaja, po domače Zajca iz Klade blizu Golega. Dekle je vsled pika zeló zateklo, in bati se je za njeno življenje. Deklica pasla je s svojim bratom krave, in zakurila sta si na paši. Deček je sicer gada zapazil in sestri zaklical, a bilo je že prepozno.

— (Pogozdovanje Krasa.) Kot posebni odtisek iz spomenice, ki jo je izdalo državno gozdarsko društvo pod imenom „Oesterreichs Forstwirtschaft 1848—1888“ izšla je v zalogi W. Fricka, dvornega knjižarja na Dunaji mala knjižica: „Die Wiederbewaldung des Karstes“ von Hermann Ritter v. Guttenberg, k. k. Oberforstrath in Triest. Knjižica obsega jedno tiskano polo, in razgovarja v njej pisatelj, ki je priznan strokovnjak, vse pogozdovanja se tikajoče razmere ter dosedanje uspehe o tem velevažnem delu. Gotovo bode knjižica dobro došla vsem, ki se zanimajo za ta narodnogospodarski poskus, katerega srečna izvršitev utegne v prvi vrsti koristiti našej deželi.

— (Medvedko) ustrelil je pretekli petek g. Josip Strlé, posestnik iz Koritnic, znan kot izvrsten lovec. Šel je na lov na srne, a naletel na medvedko. Dasi puške ni imel s krogli basane, ustrelil je vendar dvakrat na njo in jo srečno ubil.

— (Iz gorenjskih kopališč in letovišč.) Poroča se nam, da se povsod po naših gorenjskih krajih začenja oživiljati, ter da tujcev prihaja od dne do dne več, akoravno letošnje mokrotno vreme ni posebno ugodno, in marsikdo še odlaša in čaka stanovitejšega vremena, predno se poda na deželo. Pravo za pravo pa se navadno gorenjska „saison“ začenja še le sredi julija meseca.

— (V Toplice na Dolenjskem) došlo je od 15. maja do 30. junija 295 gostov. V juliju se je nadejati ugodnejega vremena in več gostov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 6. julija. Govori se, da pride cesar dne 26. avgusta semkaj. Ogledal si bode deželno razstavo ter bode prisoten pri polaganju temeljnih kamnov za novo vseučilišče in brambovsko vojašnico in pri uzidavanju zaključnega kamna pri zgradbi prve državne gimnazije.

Gastein 7. julija. Umrli je Pejačević, korni poveljnik v Budimpešti.

Karlovi Vari 7. julija. Minister Falkenhayn se vrne po končanem zdravljenju v sredo na Dunaj.

London 7. julija. V okraji Bowsteets odpovedalo v soboto 130 redarjev pokorščine, ker se je premestil tovariš, ki je vodil agitacijo. Za ponočno službo najeli so se nadomestni konstablerji. Shod odposlancev iz vseh policijskih okrajev sklenil, da boče v ponedeljek vsa policija ustavi poslovanje, ako notranji minister ne daovoljnega odgovora na prošnjo za povišanje plač.

Razne vesti.

* (Obletnica bitke na Kosovem polju) V starem samostanu v Ravanici, kjer je pokopan car Lazar, proslavila se je te dni 501. obletnica kosovske bitke, s svečano liturgijo, pri kateri je bilo 50 teologov iz Karlovcev. Banket bil je priredil samostanski starešina za 50 gostov. Srbski glumci predstavljali so primerno igro. Gostje došli so iz Srbije, Bosne in Črnogore.

* (O koleri.) Nek sotrudnik Pariškega „Figaro“ obiskal je nedavno slavnega francoskega bakteriologa dr. Vaillarda v njegovem laboratoriju, v katerem se je nahajalo po izreku samega dr. Vaillarda več milijonov kolera-bacilov. Po daljem razgovoru rekel je dr. Vaillard, da je influenza nevarnejša od kolere, ker na influenco umrlo je to zimo nad 5000 ljudi, ko je kolera l. 1884. jih pobrala samo 1200.

* (53 let kraljica.) Minulo soboto praznovala se je v Windsoru in Londonu trinpetdesetletnica kronanja angleške kraljice. V gradu v Windsoru bil je banket, h kateremu je bila prišla tudi kraljica in cesarica Friderik s svojima hčerama, princesinjama pruskima Margareto in Viktorijo.

* (Gimnazijska učenka.) V 7. gimnazijskem razredu v Budimpešti je gospica Ivana Bobula pri javnem izpitu pokazala, da se je vse leto zares pridno učila. Dobila je spričevalo z izključno izvrstnimi redi. Omeniti je, da se gospica odlikuje tudi v klasičnih jezicah.

— (Požar v gledališču.) Prvi dan t. m. nastal je požar v Bruselskem gledališču „Moliere“ mej predstavo, in sicer pod odrom. Gosti dim začel se je valiti navzgor, in mej mnogobrojnimi občinstvom nastala je neizrecna panika. Pri izhodih bilo je v gneči več oseb težko ranjenih. Iz galerije spuščali so se po lestvicah dol, in mnogo žensk bilo je težko poškodovanih. Z velikim trudom udušili so ognjegasci končno požar brez daljne škode.

* (Nevarna moda.) Pariške dame ne parfumujejo le oblek, las in polti, temveč celo svoje meso in kri in sicer z brizganjem najmočnejših esenc pod kožo. Ta moda se je jako razširila, nekatere dame rabijo vedno le jeden parfum, druge premenjajo. Grande dame (velika dama) diši pri obedu po rožah, v operi po jasmínu, na plesu po vijolicah. Žal, da se je pokazalo, da je ta moda jako nevarna, ker se dišave navadno ne dobe kemično čiste. Nečiste dišave pa otrujejo kri, nekatere dišave so pa že same na sebi otrovne.

* (Pogin blondink.) Po statistiki angleškega fiziologa se je bati, da na svetu čez več let ne bode rumenolasek. Vsako poznejše pokolenje ima temnejše lase. Tudi se rumenolasek manj omoži, nego črnolasek. Od 100 rumenolasek pomoži se jih le 55, od črnolasek pa 79. V Angliji po mnenju tega fiziologa čez dvesto let ne bode več rumenolasek.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 5. julija.					
Na Dunaji:	57,	6,	48,	44,	21.
V Gradci:	77,	74,	48,	73,	13.

Umrli so v Ljubljani:

6. julija: Timotej Bösch, krojač, 39 let, Poljanski nasip št. 50, za plućnim eksudatom.

7. julija: Gašper Jeme, hišni posestnik, 72 let, Vodnikove ulice št. 2, za srčno napako. — Franc Harak, zasebnik, 22 let, Dunajska cesta št. 2, se je sam ustrelil.

V deželni bolnici:

3. julija: Jožef Kermelj, delavčev sin, 10 minut, za mrtvoudom.

4. julija: Matevž Knez, delavec, 51 let, za srčno hibo. — Meta Casagrande, gostija, 52 let, za plućnim emfizemom.

5. julija: Marija Gorišek, gostija, 66 let, za sprljenjem krvi. — Meta Mihevič, gostija, 78 let, za prisadom.

6. julija: Marija Terbovc, delavka, 30 let, za jetiko. — Ivan Korbic, bajtar, 52 let, za jetiko. — Ivan Novak, delavec, 54 let, za jetiko.

Umrli so v Ljubljani:

6. julija: Timotej Bösch, krojač, 39 let, Poljanski nasip št. 50, za plućnim eksudatom.

7. julija: Gašper Jeme, hišni posestnik, 72 let, Vodnikove ulice št. 2, za srčno napako. — Franc Harak, zasebnik, 22 let, Dunajska cesta št. 2, se je sam ustrelil.

V deželni bolnici:

3. julija: Jožef Kermelj, delavčev sin, 10 minut, za mrtvoudom.

4. julija: Matevž Knez, delavec, 51 let, za srčno hibo. — Meta Casagrande, gostija, 52 let, za plućnim emfizemom.

5. julija: Marija Gorišek, gostija, 66 let, za sprljenjem krvi. — Meta Mihevič, gostija, 78 let, za prisadom.

6. julija: Marija Terbovc, delavka, 30 let, za jetiko. — Ivan Korbic, bajtar, 52 let, za jetiko. — Ivan Novak, delavec, 54 let, za jetiko.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Tržne cene v Ljubljani dne 5. julija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5.20	Surovo maslo,	70
Ječmen,	3.58	Jajce, jedno,	2
Oves,	3.57	Mleko, liter,	8
Ajda,	5.52	Goveje meso, kgr.	59
Proso,	5.04	Telečje	52
Koruza,	4.87	Svinjsko	62
Krompir,	4	Koštrunovo	36
Leča,	11	Pišanec,	40
Grah,	10	Golob	18
Fižol,	9	Seno, 100 kilo,	143
Maslo, kgr.	90	Slama,	178
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	420

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
5. julija	7. zjutraj	733.0 mm.	21.0° C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	733.0 mm.	27.4° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	729.3 mm.	19.4° C	sl. jz.	jas.	
6. julija	7. zjutraj	729.9 mm.	21.4° C	sl. zah.	jas.	28.20 mm.
	2. popol.	730.2 mm.	26.0° C	sl. jz.	dež.	
	9. zvečer	730.2 mm.	16.0° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 22.6° in 21.1°, za 3.7° in 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 38.55	gld. 38.45
Srebrna renta	89.15	89.10
Zlata renta	109.40	109.40
5% marčna renta	101.25	101.40
Akcije narodne banke	981.—	983.—
Kreditne akcije	303.75	303.—
London	116.90	117.—
Napol.	9.23	9.28 1/2
C. kr. cekini	5.56	5.55
Nemške marke	57.35	57.35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	102	25
Ogerska papirna renta 5%	99	70
Dunaj reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	158
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. v.	219	—

Vdovec

54 let star, zdrav in trden, posestnik, krčmar in štacunar v **Blatni Brezovici**, okraja Vrhnjskega, kateri ima jako veliko prodajalnico, 160 m dolgo in 25 m široko, mnogo blaga, v vsako stroko trgovine spadajočega, želi se oženiti s poštenim dekletom, katero pa mora biti lepo rudeče, kakor je on sam, in sme biti staro 18 do 30 let, ter sposobno za gospodinjstvo. Ponudbe vsprejema sam **Janez Kovač**, posestnik, štacunar in krčmar v **Blatni Brezovici št. 2.** (533)

(550—2)

Št. 5546.

Razpis.

Na Kranjskem popolniti je sledeča mesta

okrožnih zdravnikov

in sicer:

a) z letno plačo 800 goldinarjev:

1.) Bohinjska Bistrica, 2.) Kočevska Reka, 3.) Lož, 4.) Šmarje, 5.) Železniki;

b) z letno plačo 700 goldinarjev:

1.) Senožeče, 2.) Trebnje.

Stalno nameščeni okrožni zdravniki imajo razen plače tudi pravico do dveh v plačo uštevnih starostnih doklad po 50 goldinarjev, vselej po dopolnjeni petletni službeni dobi, kakor tudi do pokojninskih in preskrbinskih užitkov zase in za zaostale svojce.

Prosilci za jedno teh mestložiti morajo svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem

do 30. dne julija 1890. l.

ter v njih dokazati svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse po deželah, zastopanih v državnem zboru, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega ali mesta tega kakega drugega slovanskega in nemškega jezika.

V službe okrožnih zdravnikov nastavlajo se tudi na Kranjskem poslujoči ranocelniki z najnižjo plačo 400 goldinarjev, toda le začasno in brez pravice do pokojnine.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 1. julija 1890.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505—14)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobiček 50.000 gld. vreden

I dobiček 50.000 gld. vreden

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	razstav. srečk	„
2000	dobitkov	5	„

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	„	„
2000	dobitkov	5	„

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije,
Dunaj, II., rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.